TELEKÄIJA

Eesti Televisiooni siseleht

nr. 14 Oktoober 2003

Selles numbris:

- Vene värk ehk kolm lehekülge VENE-ERI
- Gerda Kordemets kirjutab võluritest maavärinapiirkonnas
- Tiit Sinissaar kritiseerib eurosaateid
- Telekäija persoon: Dima Hljupin

Auväärselt teenitud "pronks"

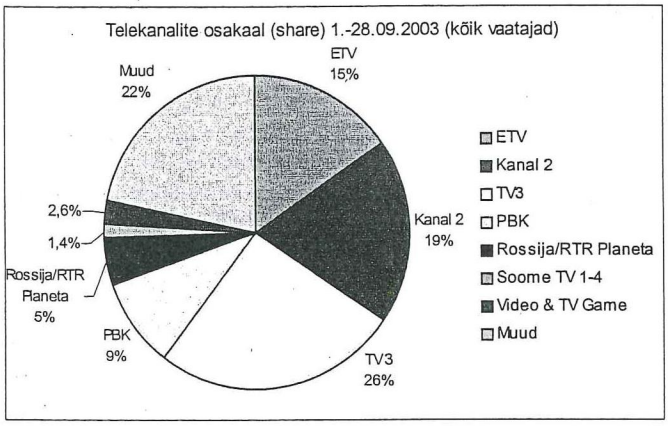

Septembrikuu nelja nädala edukaim oli TV3, seevastu kasvatas Kanal2 nädalast nädalasse oma osakaalu jõudes septembri viimasel nädalal 20,4 protsendini. ETV on sellel perioodil hõivanud 15,5 protsenti televaatajate ajast.

Sel aastal käivitus telehooaeg praktiliselt septembri esimesest nädalast, kui mitte arvestada TV3 igapäevamängu 33 küsimust, mis tuli eetrisse augusti viimase nädala algusest ja jõudis kohe ka vaadatavuse tippkümnesse.

Alanud telehooaega on juba hinnatud tugevamaks kui kunagi varem ja seda just omasaadete mahu ning zhanriskaala poolest - on tugevaid ajakirjanduslikke saateid, on erinevat tüüpi meelelahutust (sealhulgas kauaigatsetud huumorisaateid), on jutusaateid ja lavastusi.

Väga tähelepanuväärne on ka saatejuhtide ja autorite valik. Taas on ekraanil Urmas Ott, Reet Oja ja Mihkel Raud. On ka terve rida uusi või peaaegu uusi tulijaid, kellest enamik ETV-s: Joone kolmik Matiisen-Paulus-Lepik, 4FMi Purga-Luhats, Pühapäevitajas Vilgats ja Palmiste, Tartu Terevisioonis Eva G ja Toomas Talts; TV3-s Ulfsak ja Kivisaar, Kanal 2-s Diana Lank ja Venno Loosaar. Heimar Lengi *comeback* omanimelise meedia-persooni kehastajana osutus episoodiliseks.

Edukaim oli TV3 start, mis septembri esimesel nädalal tänu Valdurile-Maiele, alanud argiseriaalile Kodu keset linna ja igapäevamängule võitis televaatajate ajast endale 28,3 protsenti. Järgmised nädalad TV3-s enam nii kõrget vaadatavust ei saavutanud.

Seevastu on Kanal 2 nädalast nädalasse oma osakaalu kasvatanud, jõudes septembri viimasel nädalal 20,4 protsendini. Nelja nädala keskmine vaadatavus on näha diagrammidel. ETV on sellel perioodil hõivanud 15,5 protsenti televaatajate ajast, meie peamises sihtrühmas - kõrgharidusega eestlaste seas 31,3 protsenti (*vaata graafikut lk.2*).

Võrreldes eelmise aasta septembriga ei ole ETV vaadatavus üldauditooriumis vähenenud, küll aga on see pisut langenud kõrgharidusega eestlaste hulgas. ETV programm oli keskmisest vaadatavam rahvahääletuse perioodil, peaaegu kõik referendumiga seotud erisaated jõudsid ka kuu 100 vaadatuima saate hulka.

Edetabeli tipus püsib Pealtnägija, Aktuaalne kaamera ei jõudnud esikümnesse, nagu suvel, kuid edestab endiselt Seitsmeseid uudiseid. Vaatajate saja lemmiku hulgas on ka sel hooajal 112, Aeg luubis, Avatud toimik, Teletaip, Laulge kaasa. Kuu jooksul on tasapisi paranenud Terevisiooni vaadatavus, ka Tartu saade näitab ühtlast taset.

Tõusuteel paistavad olema Pühapäevitaja ja Bingo!, loodetavasti paraneb sügistööde lõppedes ka Maahommiku vaadatavus. Lastesaadetest on Buratino endiselt menukas, silma paistab ka Kikerikii!,

järg lk. 2

Ideid oodatakse projektile "ETV 50"

Eesti Televisioon tähistab 2005. aastal oma 50. sünnipäeva ja selle väärikaks tähistamiseks ootab Juhan Paadami juhitud "ETV 50" meeskond juba praegu saate- ja ürituste ideid.
"ETV 50" tähistamine võiks tasapisi alata juba 2004. aastast ning sündmus tipneb 19. juulil 2005, mil 50 aastat tagasi esmakordselt eetris oldi.

Juhan Paadami sõnul soovime saadete ja ürituste raames suunata pilgu tulevikku ehk siis tähistame "ETV 50 tähtpäeva" olles teel "ETV 100 tähtpäeva" poole, kuid kindlasti ei saa mööda vaadata ka minevikust.

Paadam rääkis, et teretulnud on kõik ideed, esialgu võib fantaasial lasta vabalt lennata ning mõtteid ootame e-posti aadressile kristel.maran@etv.ee.

Indrek Treufeldt sai uudiste vahendamiseks operaatori

Brüsseli korrespondent Indrek Treufeldt sai Brüsselisse isikliku operaatori. Treufeldt on juba augusti keskpaigast uudisklippe teinud koos kodumaise abimehe, operaator Ahto Peetsoga. "Nüüd hakkab tulema rohkem eksklusiivuudiseid eurooplaste elust," ütles ETV uudisteprogrammi peaprodutsent Andres Kuusk.

Treufeldt lisas, et nüüd saab ta teha rohkem uudiseid väljastpoolt Brüsselit ja lihtsatest inimestest. Seni pidi ta kasutama niinimetatud renditavaid operaatoreid, kuid tähtsate sündmuste puhul nappis neidki.

Kohvik-söökla on lõunatunnil suitsuvaba

Alates 1. oktoobrist ei ole Gonsiori tänava kohvikus esmaspäevast reedeni kella 11-14 suitsetamine lubatud. Endiselt on suitsetamine lubatud Kaamera kohvikus Faehlmanni tänavas.

Telekäija KOLUMN

Võlurid maavärinapiirkonnast

Gerda Kordemets, kultuuriprogrammi peaprodutsent

Kunagi üks grusiin rääkis mulle, et maavärin pole üldse nii hirmus, kui need käivad sagedasti. Siis ollakse tõugetega harjunud, nende saabumiseks valmistunud.

Kui maavärin algab, ohatakse ainult tüdinult ja oodatakse laua all selle lõppemist ning jätkatakse seejärel elamist sealt, kus pooleli jäi. Kui maavärinat pole kaua olnud, hakkab elu tunduma petlikult turvaline, inimesed muutuvad julgeks ja mugavaks. Pole kontrollinud, kuid tema väitel hukkub enim inimesi just niisugustes ootamatutes värinates.

Eesti Televisioonis töötamine on natuke nagu maavärina piirkonnas elamine. Kui kogu aeg oli õudselt halvasti, tundus see olek juba peaaegu normaalne. Tüütu, aga saime ju hakkama. Sõbrad-tuttavad kultuuritöötajad vaatasid haletseva näoga, kuid ei arvanud enam ammu, et mõni kultuuritoimetuse töötaja võiks kuidagi olla vastutav mõne saate ärajäämises või mittealgamises. Isegi olematut kultuuriprogrammi ei peetud peaprodutsendi süüks.

Nüüd, mil meie virtuaalses maavärinapiirkonnas valitseb juba paar aastat rahulik ülesehitustöö, tabab mind aeg-ajalt õudus ja paanika. Aga mis siis, kui tuleb maavärin? Kui kaotame kõik nappide vahendite ja fanatismiga vahepeal püsti aetud väikesed kindlused? Nende kaotamine saab olema hoopis raskem, kui oli elada siis, mil keegi isegi ei osanud unistada "Buratinost" või reedesest teatrietendusest või "Kultuuriuudistest" või "Tegelikkuse Keskusest". Ei lootnud toona keegi ka kultuurimagasinilt midagi - lihtsalt augu täiteks pidi nagu midagi olema ja las ta olla. Sest tuletagem meelde: see aeg meil ju alles oli, kui kogu kultuuriprogramm seisis koos mõttetute saatejuhtidega kultuurimagasinist ja (tollal veel) Luterliku tunni poolt rahastatud religioonisaatest. Ja ETV-d juhtisid inimesed, kes arvasid, et nii on täitsa hästi.Selle ajaga võrreldes võib ETV kultuuriprogrammi (tegelikult kogu ETV programmi) uhkusega vaadata. Praegused nurinad väljastpoolt maja on põhiliselt ühel teemal: miks seda head programmi nii vähe on? Loomulikult tahaksid lapsed kohtuda Buratino ja tema sõpradega igal õhtul. Kultuurihuviline vaataja tahaks kultuuriuudiseid samuti iga päev. Teatrifännid nõuavad igal reedel uut Eesti asja. Intellektuaalid ning end intellektuaalsusega ehtida soovivad kodanikud ootavad jaanuaris taasalgavat "Vita Brevist" ja küsivad, miks vähemasti niikaua ei võinud eetris käia "Pult". Kõiki januseid riigieelarve karikast muidugi ei jooda.

Aga ETV kultuurisaadete tegijad võivad julgesti otsa vaadata oma vaatajale, mujal töötavatele kolleegidele ja ka neile, kes koostavad riigieelarvet. Tegelikult oleme me olnud, sest küsige mõnelt showbisnisega tegelejalt, kas ja kuidas on võimalik kolmveerand miljoniga toota 14 teatrietendusest televariandid? Üksnes ime läbi. Imed aga ei kesta igavesti.

---

algus lk. 1

mille neljanda saate reiting ületas 5 protsendi piiri. Ka kella 17-18 vahelise lastesaadete vööndi näib väike vaataja olevat üles leidnud.

Oktoober toob kaasa telerivaatamisaja kiire kasvu ja vaatamisharjumuste kinnistumise. Praeguses tihedas saadete konkurentsis *prime time's* peavad vaatajad langetama valiku, mida õieti vaadata.

Septembrikuus muide tõusis ka video vaadatavus, mis viitab sellele, et tavalisest suurem hulk saateid salvestati ja vaadati hiljem üle. Uusi saateid enam kuigi palju juurde ei tule, seega peaks lähema kolme nädala jooksul olema selge, kes mida vaatama jääb.

ETV kavas käivituvad oktoobri alguses uued dokumentalistikaslotid Eesti lood ja dokkaader, nende vaadatavuse näitajaid ootame erilise huviga. Menusarjad Õnne 13 ning Pehmed ja karvased naasevad ekraanile alles novembris.

Salme Rannu, programmidirektori asetäitja

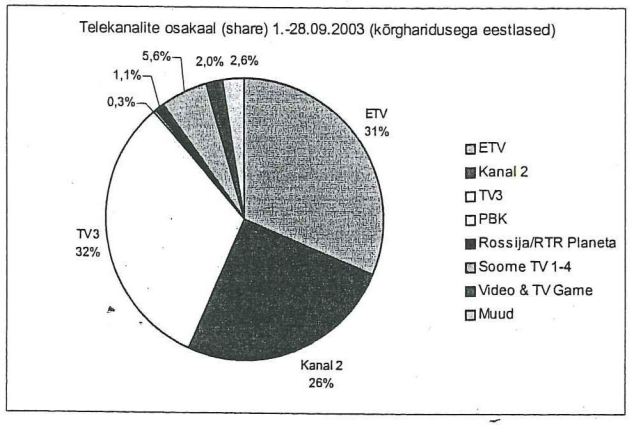

Võrreldes eelmise aasta septembriga ei ole ETV vaadatavus üldauditooriumis vähenenud, küll aga on see pisut langenud kõrgharidusega eestlaste hulgas.
Eesti Televisiooni vaatas septembris kõrgharidusega vaatajaist 31,3 protsenti.

Septembrikuu ETV vaadatumad saated

	Vaatajaid	Reiting %
Pealtnägija	311 300	23,7
Viking Lotto	226 000	17,2
AK	176 800	13,5
Eesti valik	155 000	11,8
112	153 300	11,7
Igihaljas vaatemäng	148 000	11,3
Aeg luubis	138 800	10,6
Avatud toimik	133 200	10,2
Sport	128 500	9,8
Teletaip	116 600	8,9
Viimane vaatus: rahvahääletus 2003	115 300	8,8
Pühapäevitaja	114 600	8,7
Sport.Sport	114 100	8,7
mf. Pruut tellimisel	111 600	8,5
Paragrahv 1 - eile	109 400	8,3
nägin ma Eestimaad dokf. Tõeline printsess	107 100	8,2
Laulge kaasa	104 600	8,0
Bingo!	102 500	7,8
Intervjuu akadeemik Endel Lippmaaga	101 700	7,8
Multif. Võlumõõk	95 100	7,3
mf. Siin me oleme	95 100	7,2

Inspiratsiooni õhkkonnas sündinud eurosaated

Tiit Sinissaar kritiseerib eurodebati ja rahvahääletuse tulemusvalve saateid

14. septembri rahvahääletus on ajalooks saanud, nii ka sellele eelnenud eurodebati ja järgnenud tulemusvalve saated Eesti Televisioonis. Alustan viimasest.

Riigikogu valimiste tulemusvalve saate põrumisest oli tehtud õigeid järeldusi, seekordne "Viimane vaatus" läks igati korda. Tehnika (vähemalt nähtavalt) ei jupsinud, info jooksis, reporterid tegid oma töö väga hästi ning mis peamine - saatejuhid Astrid Kannel ja Pavel Ivanov hoidsid tempot ja nende peale oli laskunud inspiratsiooni õnnestav hingus. Viimase kohta on aga teada, et see tuleb üksnes siis, kui ettevalmistav töö kogu meeskonnas on väga põhjalikult ära tehtud.

Auga ärateenitud kiidukõne kõrvale siiski ka mõned kriipima jäänud asjad. Mõnede saatesse kutsutute puhul oli juba ette teada, et neil pole enam midagi huvitavat öelda, pealegi ei läinud nende vaga loomus kokku elevust ja ärevust tõotava õhtuga. Teiste hulgas ka europerekond - Eesti kultuuritegelasest ema, tema välismaal õppinud-töötanud tütar ja sealt leitud, nüüdseks eesti keele ära õppinud prantslasest (väi)mees - tundus valikuna nii pagana stereotüüpsena, et muutus lausa igavaks.

Sellele aitasid kaasa ka saatejuhtide vähemalt sama stereotüüpsed küsimused. Tõsi, seda vestlust tuli mitmel korral hakkida operatiivsete asjade pärast, ju oli ka saate lõpuks pinge lahtunud ja inspiratsioon haihtunud. Saate lõpust pärineb ka ainuke tõsine "apsakas". Astrid Kannel rääkis, et ta ei osanud ise hääletamisel otsustada (!) ja lasi sedeli täita oma väikesel pojal. Võib olla oli see mõeldud üksnes ilusa tuleviku-kujundina, igatahes ebaõnnestunult, ja võis nii mõnegi vaatajа mõtlema panna saatejuhi usaldusväärsuse üle.

Lülituspaikade reporteritest olid Anne Raiste ja Anu Välba paljulubavates kohtades ja võtsid ilmselt parima, mis sealt võtta oli. Nendega, eriti jahkampaania peopaiga vahetu elevusega oli karjuvas vastuolus välisministeeriumi pressikeskus, mistõttu Mati Kirotar pidi surmigavas õhustikus seakõrvadest siidirätikuid tegema ja vähemalt korra (intervjuu Läti ajakirjanikuga) ka tegi. See paik on pildiliselt kole ja selliste sündmuste korral info mõttes sisutühi ehk ebatelepärasemat paika annab otsida. Miks siis sinna minna?

Kirju eurodebatt

10. septembri eurodebatt oli üsna kirju. Ainar Ruussaare ja Raivo Suni ülesanne oli küllalt keeruline, nii eitajate kui jaatajate võimsus ja äge vastasseis oli ette teada.

Kõigepealt jagati esinejad selgelt meeskondadeks, nendevahelist lootusetut ja süvenevat lõhet rõhutati ka stuudio kujundusega. Saatejuhtide avang lõi otse kulmu pihta ja sädemed välja: jaatajatelt küsiti, miks nad valetavad ja eitajatelt, et keda nad üldse esindavad.

"Mati Kirotar pidi välisministeeriumi surmigavas õhustikus seakõrvadest siidirätikuid tegema."

Seega oli selge, et mingist asjalikust debatist ja ettevalmistatud saateplaanist kinnipidamisest ei tule midagi välja. Nii ka läks. Jaatajate tervikliku süsteemi üksikküsimustega lõhkumisele oma strateegia üles ehitanud eitajad, eriti Igor Gräzin ja Martin Helme, haarasid pakutud võimalusest tänuga kinni, ei teinud saatejuhtide küsimustest väljagi ja rääkisid seda, mida ise vajalikuks pidasid, üritades aeg-ajalt mingeid tabeleidki näidata (siinkohal tunnustus saate rezhissööri kindlameelsele tasakaalukusele).

Saate käigus kutsus Mart Laar vastaspoolt mitu korda üles rahulikumale ja asjalikumale arutelule, oma rahulikus ja kindlas toonis esitatud arvamustega tegi seda sisuliselt ka Juhan Parts. Valdama jäi siiski üksikute emotsionaalsete väidete stiil, kusjuures nii mõnigi kord võis vähem informeeritud vaatajale arusaamatuks jääda, kas esitatu pidi oma sisult olema näide heast või halvast. Olukordi, kus argumenteerimata või valedel alustel väide selgeks räägiti (nagu näiteks see, kus ei-meeste segane pensionide-alane ahastus sai Ainar Ruussaare abiga selge vastuse), oleks võinud olla rohkem.

Kõrge keemispunktiga saate juures on üldse raske ekraanil veel tabeleid kah jälgida, jutt jookseb lihtsalt eest ära. Seekordsed tabelid oleksid ennast õigustanud ehk siis, kui neist oleks samal ajal ka räägitud. Nüüd kippusid nad jääma omaette asjaks, pealegi veel ilma vajaliku võrdluseta. Seda, et samadel kaupadel on erinevates maades erinevad hinnad, teame niigi. Huvitavaks ja võrreldavaks läheb asi siis, kui seal kõrval on ka näiteks keskmised palgad, mis näitavad arengutaset ja ostujõudu, ning asjatundjate seletused, mida see (tulevikus) võib Eesti jaoks tähendada.

Mõtteduelli austajatel oli kõige huvitavam jälgida muidu keevaliste eitajate kõige tasakaalukama esineja Ivar Raigi ja rahu säilitanud jaatajate kõige temperamentsema esindaja Siim Kallase omavahelist argumenteerimist. Paraku oli selliseid hetki suhteliselt vähe.

Kokkuvõtteks: saatejuhid hoidsid ohje küll lõdvalt, aga siiski kindlalt ja nii võiks ju öelda, et sellest saatest said oma osa nii vahvat "ärapanemist" kui mõttearengut nautivad vaatajad. Võiks, aga teada on ka see, et kui asi on stiilis 'igaühele midagi', siis pole keegi päris rahul.

Sinissaar: ETV-l on aeg jõulisemalt eristuda

Eesti ajakirjandus kasutab valdavalt pideva konflikti ja vastandamise tooni, sest üldlevinud (aga kui põhjendatud?) arvamuse kohaselt kogub see rohkem vaatajaid-lugejaid-kuulajaid ja näitab ajakirjanduse sõltumatust.

Olgu selle viimasega kuidas on, aga ETV ei pea enam reklaamiraha teenima ehk iga hinna eest võimalikult paljudele meeldima. Eratelevisioonide ülesanne on omanikele raha teenida, ETV ülesanne on ühiskonda teenida. Koos reklaamist vabanemisega on Ilmar Raag rääkinud paradigma muutusest ja ETV on õigusega uhke selle üle, et on vaadatavaim kanal kõrgharidusega vaatajate hulgas. Haritud inimestele meeldib mõtelda, midagi teada saada ja oma peaga otsustada. Mõeldes ka mitmetest dokumentidest tulenevatele ülesannetele ja ajas toimunud muutustele tundub, et ETV jaoks on kätte jõudnud aeg jõulisemalt eristuda ja teha seda, mida teised ei tee: selgitada oma saadetega asjade olemust, pakkuda ideid ja otsida lahendusi ehk muutuda tavalise kritiseerimise, peegeldamise ja meele lahutamise kõrval taas kord ka ühiskonna arendajaks ja suunajaks.

ETV tõsise ajakirjanduse väärtus

Uudisteagentuuri BNS majandusuudiste peatoimetaja Anvar Samost pidas septembris loomingulise seminari tõsise ajakirjanduse väärtusest.

Ta keskendus järgmistele teemadele: kas ajakirjandus tele-visioonis erineb trükiajakirjandusest; miks ETV ei ole arvamusliider; ETV uudisteprogrammi analüüs; ETV publitsistikasaated ajakirjandusliku mõju vaatenurgast; millised ajakirjandusliku sisuga saated on ETV programmist praegu puudu.

Samost rääkis, et ETV on viimastel aastatel eratelejaamadest eristunud ning lisaks reklaami kaotamisele on selle põhjuseks olnud eratelejaamade kiiresti vähenev huvi päevakajaliste, tõsisel ajakirjandusel põhinevate saadete vastu.

"Seega peaks ETV huvides olema tegeleda senisest enam ajakirjandusega, rõhutamaks kvaliteedi- ja suunitluse vahet kaudsete konkurentidega."

Kes teeb paremaid uudiseid?

Kui Eesti kaks eratelejaama on meelelahutusliku suunitlusega, siis avalik-õiguslik on pigem informatiivne, kus uudiste ja publitsistikasaadete roll on väga oluline. Nende vaadatavus näitab, kuidas kanalit hinnatakse nõudlikuma publiku poolt.

"Uudiste -ja publitsistikasaadete puhul räägime eelkõige ajakirjandusest ning telekanalil on siin rohkem väljendusvahendeid kui päevalehtedel," märkis Samost. "ETV-s on uudiseid rohkem kui teistel kanalitel, samuti on rohkem inimesi ja raha. Kuid ka tulemus on parem - Aktuaalne kaamera on Eesti telejaamadest usaldusväärsem, uudised on soliidsemalt tehtud ning valik professionaalsem. Samuti ei ole välisuudised kollased ning tegijad saavad aru sündmuste tähtsusastmest ja seostest," kiitis ta.

Igapäevaselt uudisetega kokkupuutuvana võrdleb ta iga päev teleuudiseid BNSi uudistega, kas agentuur magas midagi maha või mitte. "Seni olen mahamagatud asju märganud TV3-s umbes kaks korda kuus, Kanal 2st mitte kunagi ning ETVst väga harva."

ETV ei ole arvamusliider

Samosti meelest on ETV-s ajakirjanduse maht küll väga suur, aga kahjuks ei ole avalik-õiguslik telekanal arvamusliider ning Postimehe ja Eesti Päevalehe kaal on siin suurem.

"Selle peapõhjuseks on eelkõige vähene eksklusiivsus. Viimane pommuudis, mis ETV-st tuli, oli minu jaoks 1998. aastal, kui Kapital avaldas uudise Hoiupanga ja Hansapanga ühinemisest. Kui praegu oleks 2-3 mahlast eksklusiivset uudist kuus, siis oleks see kõva sõna ja tõstaks ka organisatsiooni enesetunnet," oli Anvar Samost veendunud.

Ta viitas, et on väga hea, kui reportereid saadetakse välismaale olulisi sündmusi kajastama ning ETV suur trump on Brüsseli korrespondent. "Kuid Anna Lindhi uudise jaoks reporteri Stockholmi saatmine oli mõttetu, kuna pelgalt rootslaste kommentaari välisministri mõrva kohta oleks saanud ka Tallinna sadamasse laevale vastu minnes. Ja kui oli teada, et reporteril ei ole midagi eksklusiivset edastada, siis ei ole mõtet teda tingimata otseeetrisse lasta," leidis Samost.

Indrek Treufeld on Samosti meelest väga tublit tööd teinud, kuid teinekord on tunda, et teda kasutataksegi otseeetris vaid sellepärast, et ta on Brüsselis.

"Väga kõva sõna on, et ETV-l on olemas Aarne Rannamäe. Ta on minu meelest ainus teleajakirjanik, kes suudab lugeda uudiseid, teha otseintervjuud ja olla väga veenev. Margus Saar ja Marite Kallasma juhitud saated on ebaühtlasemad."

Rohkem publitsistikasaateid

Anvar Samost polnud varem kavast näpuga rida ajanud, palju ETV-s publitsistikasaateid on ning talle tundus, et saateid, kus lipsuga mehed stuudios räägivad on palju. Enne seminarile tulemist luges ta publitsistikasaated kavast üle ja tuli välja, et neid ei olegi nii rohkelt.

Terevisioon on päris hea saade, millel konkurente ei ole. Seda võiks võrrelda Soome YLE hommikuprogrammiga, mis on väga hea, rahulik, soliidne ja soomlased saavad päeva kohta vajaliku informatsiooni kätte.

Samuti on Terevisioon ilma liialdamata ja ülepakkumata rõõmsameelne. Marko Reikop ja Anu Välba saavad otseeetris intervjuude tegemisega väga hästi hakkama ning olen tähele pannud, et Marko suudab lühikesi intervjuusid tõsistel teemadel teha tihti sama hästi nagu Rannamäe. Mõnikord on näha, et ta püüab end tagasi hoida, et mitte liiga tõsiseks muutuda, aga see on asjata.

Välisilm on aeg-ajalt hästi tehtud, aga tundub, et saate tegijad, kes on oma ala suured asjatundjad, kardavad minna liiga spetsiifiliseks ning saate latt lastakse tahtlikult alla. Aga sellist saadet vaatavadki välispoliitika huvilised, teised niikuinii ei vaata ja alati ei pea tingimata Eesti mõõdet saatesse tooma. Paraku on Välisilm esitleb filmide valik pigem nõrk ja kui see minu teha oleks, siis ei valiks ma Prantsusmaal toodetud dokfilme, vaid valiks Inglismaa ja Saksamaa dokfilme, mis on neutraalsemad ja vähem mingit maailmavaadet kandvad.

Kiidan **OP!-i**, kus tehakse head ajakirjandust ning saade on omas vallas liider. OP! teeb iganädalase saatega näiteks Postimehe kultuuritoimetusele ära, kus ei ole kas sündmusi leitud või pole osatud läbi õigete allikate avada.

Pealtnägija on ETV vaadatavaim saade, aga viimasel ajal ma seda eriti ei hinda, kuna seal on järjest sagedamini lood, mis korralikus ajalehes avaldamist ei leiaks. Lood on tihti ühepoolsed, puudulike argumentide ja faktidega, emotsionaalsed ning eksitakse ajakirjanduslike põhitõdede vastu.

Tegelikkuse KesKuse puhul saab öelda, et mingi aeg on hea pilada ühiskonnas toimuvaid tagurlikke nähtusi ja protsesse, aga ühel hetkel hakkab see tüütama. Põhimõtteliselt ei ole saade halvasti tehtud, kuid mõned teemad korduvad ning tekib oht, et saade ühel hetkel enam ei arene.

Aeg luubisel on senises magasini vormis olnud tugevamaid saateid ja nõrgemaid saateid. Ülesehitus ja paigutus on nädalakavas hea, kuid stuudiokülaliste valik tundub teinekord juhuslik. Ainar on mõnikord liiga heatahtlik, kuid lühikese intervjuu jooksul peaks olema teravam.

Eelmise hooaja **Foorum** oli väheintensiivne ja viisakas saade, liiga steriilne, puhas ja kaks nädalat ette planeeritud. Tihti juhtus nii, et saatejuht lõpetas huvitavaks muutunud dialoogi ära ja liikus järgmise teema juurde.

Mida pole? ETV-s on vähe vestlussaateid ja telesõusid erinevatel aegadel ja teemadel, mis lisaks kanalile sisulist väärtust. Teine formaat, mida pole olnud, on arvamussaateid: kui ETV-s oleks üks saade, kus kaks kuni kolm inimest avaldavad oma arvamust, siis algataks see hulga diskussioone.

Kokkuvõtte koostas Karin Leemet

Kui uksest ei pääse, tuleme aknast

Venekeelsete saadete toimetus koosneb kahest inimesest – minust ja Dima Hljupinist.

Ei kõla just eriti veenvalt toimetuse tähistamiseks, kuid meid ümbritseb tihe müür mittekoosseisulistest autoritest, kes omakorda pole esimest korda televisiooniga "paarisuhtes".

Mõned neist kihutati omal ajal uksest välja, aga nemad tulid aknast ja teevad edasi oma armastatud teletööd. Ühtekokku on meid ligi 15 inimest, kes kunagi "nakatusid telepisikust" ja võivad 24 tundi päevas sellele tööle pühenduda. Igavene küsimus - kas vene saateid on vaja?

Kas muulased ei vaata ETV-d?

Meile öeldakse, et muulased ei vaata Eesti Televisooni. Osaliselt on see tõesti nii. Sellegipoolest teavad saateid "Põlvkond 2000", "Saatused", "Subjektiiv" ja "Unetus" kõik, kellega meie oleme kokku puutunud, kuid mis kõige tähtsam, meid on tihti tänanud

FOTO: TOOMAS TUUL

Rezhissöör Olga Martõnova.

inimesed, kellele on tundunud, et neid on siin ära unustatud.

Eesti Televisiooni rahadega teeme "Unetust", aga ülejäänud aja surfame internetis ja otsime kõikvõimalikke telekonkursse, kirjutame projekte, saadame ära, aga pärast ootame "kas näkkab või ei näkka". Sel aastal näkkas meil isegi kolme projektiga. Integratsiooni Sihtasutus eraldas raha kaheksale "Subjektiivi" ja "Multiconi" saatele ja kuuele saatele "See olen mina".

"Multiconi" noored töötavad entusiasmi ja innuga oma programmi kallal. Nad ronisid Tallinna katustel koos tuntud lauljatari ja tundmatu kortsnapühkijaga, käisid koobastes, "laulsid" koos TATU-ga ja palju muud.

Natalja Jalviste ja Juho Jalviste filmivad oma kangelasi "Subjektiivi" saate tarvis. Mina, Dima Hljupin ja Natalia Malleus käime kaameratega koolis, lasteaias või külakohas, et jälgida seda, kuidas "meie mitte-eesti laps" kohaneb uue keelekeskkonnaga. Kõiki neid saateid näidatakse novembris ja detsembris.

Olga Martõnova, rezhissöör

VENE VÄRK ehk kolm lööki peaga

Esimene löök – kerge

Mind on alati pannud imestama sõnaühend "objektiivne iseloomustus". Kui ühele ühikule liita teine, siis saame kaks ühikut. See on aritmeetika - "Elementaarne, Watson!". Kui aga jutt läheb inimesele, siis unustage objektiivsus.

Kümme aastat tagasi lõpetasime Juhoga iga-aastased pealkirjade otsingud meie saadetele. Kuidas sa neid ka ei nimeta - sisu on ikka üks - meie kangelased on alati "tükikaup", kellel on julgust väljendada oma arvamust. Seega, kuidas sa ka asjale ei vaata, on nad subjektiivsed (seega ka huvitavad). Mis siin siis ikka keerutada? "Subjektiiv" olgugi pealkirjaks. "Su pealkiri on vale", ütles üks kolleeg, "ma vaatasin ENE-st järele, sellist sõna pole olemas". "Ma ei kahtlegi, sellist sõna pole suures nõukogude entsüklopeediaski".

Teine löök – valuline

Olenevalt poliitilisest olukorrast on meid, venelasi kutsutud küll "vanemateks vendadeks", küll migrantideks-okupantideks või siis enam korrektselt - ühiskonna "riskirühmaks". Peaaegu alati oleme lohakad ja laisad. Me ei viitsi õppida häid kombeid, koristada prügi maja ümbert ja külvata sinna muru ega viitsi õppida keelt. Sõnaga - lausa karistus sellele pisikesele maale. Aga nagu ütlevad venelased - ka halvalt lambalt püüa natukene villa pügada. Ka venelaste eest võib väheke raha saada.

Eesti keele õppeprogrammidele - kümneid miljoneid kroone, miljoneid sotsiaalprojektidele (me olevat ka narkarid ja ... oh issand, aitab! - heal lapsel palju nimesid...), suurte pingutustega võib veidi saada ka venelastele mõeldud teleprojektidele.

Üldiselt peame olema tänulikud selle eest, et meid püütakse viia soliidsesse ühiskonda. Aga juba ammu prantslaste poolt hüütud vallatu mõte tungis meile lausa südamesse. Nende "vabadus-võrdsus-vendlus" on meid niivõrd nakatanud, et siiani hoiame päid püsti kohmetust soovist säilitada VÄÄRIKUST.

Kuidas elab Eesti ühiskonna üks neljandik? - see on üks keerulisemaid küsimusi. Me oleme nii halvemad, kui paremad üldtunnustatud venekeelse eestimaalase stereotüübist. Kas me elame ka vaimset ja pingsat intellektuaalset elu? Ei tea. Igal juhul näen ma Tartus aastast aastasse professuuri Ameerikast, Prantsusmaalt, Itaaliast. Nad sõidavad siia selleks, et kohalike venelastega vahetada ideid, et liigutada MÕTET surnud punktist.

Kolmas löök – hävitav

"Palju raha" ei ole kunagi, aga "vähe raha" on alati. Ja see "vähe" paneb põdema nii mind, kui ka paljusid mu kolleege.

Arvan, et jätta rahastamata saateid venelastele kultuurist, sotsiaalsetest probleemidest (elust) on viga. Nii strateegiline, kui ka taktikaline, aga mis peamine - EETILINE. Aga ma ei hakka kinnitama selle arvamuse objektiivsust.

Oma projekti rahast ilmajätmist võtan ma kui saatuse lööki. Saatuse lööki tuleb võtta tallelikult või anda talle (saatusele) pasunasse. Antud juhul - andestage see jälk küsimus - kes teostab sellist saatust või täpsemalt - selle lööke? Kas valitsus kastreeritud eelarvega või kurbade silmadega Ilmar Raag?

Natalia Jalviste

P. S.
Kogu see kirjutis on kõigest minu "äärmiselt subjektiivne" arvamus.

Unetus vs Unetus

Aleksandr Tšaplõgin intervjueerib Reet Oja

Reet, kas oli ka hirm hakata saadet vene keeles juhtima?
Ei. Ma olen alati suhelnud telemajas inimestega, mitte mingi rahvusega. Olja ja Natashaga juba väga palju aastaid.

Unetuse reiting ei ületa praeguses ajavööndis 2,5 protsenti – kas oled selle numbriga rahul?
Ei. Esiteks - nii hilisel kellaajal on tööpäeva õhtul paljudel lihsalt uni, mitte unetus. Teiseks - venekeelne auditoorium on suure Venemaa rikkaliku telemaailma peibutiste poolt ärahaaratud, mis ei tähenda, et ETV peaks selle seltskonna informeerimisest ja kaasamõtlema kutsumisest loobuma.

Millest see tuleb, et peaaegu igale saates tekkinud küsimusele oskad sa tuua teise vaatenurga. Kas see on sellepärast, et sa oled naine või seepärast, et meessaatejuht ei ole eestlane?
Meie maailmavaatelised hoiakud tunduvad mulle enamikes valdkondades erinevad. See ongi intrigeeriv ja peaks looma eeldused huvitava arutelu

FOTO: ÜLO JOSING

Reet Oja ja Aleksandr Tšaplõgin on ühel arvamusel ainult ühes asjas - nad on väga erinevad.

tekkeks. Alati see saates veel väljakukkunud ei ole. Rõhutan- VEEL!

Omal ajal üllatas Unetuse eelmist saatejuhti Ainar Ruussaart, et teda hakkasid tänaval venelased ära tundma. Kas sind tänavatel või poes vene keeles juba teretatakse?
Ei, kuid mind tervitavad venelased, keda ma tunnen, nii nagu varemgi, enne saadet, eesti keeles.

Kas Eestis elavatele venelastele on Eestis vaja teha saateid või peaks neile piisama Venemaa kanalitest?
Kindlasti on vaja ka neid informeerida, kes ei valda eesti keelt.

Unetus vs Unetus

Reet Oja intervjueerib Aleksandr Tšaplõginit

Saša, olid sa pettunud, kui sulle tuli partneriks leida uus saatejuht?
Kuna olen juba 40-aastat vana, siis on minu eas raske muutustega kaasa minna. Antud juhul oli veel üks keeruline moment - sina oled naine, aga mina pole harjunud ekraanil olema viisakas.

Sellegipoolest, pärast nelja 45-minutilist saadet pean tunnistama, et naissaatejuht tuli Unetusele pigem kasuks. Oleme nii erinevad ja mitte ainult soo tõttu ja erinevus on isegi eetrist näha, mis lisab saatele pikantsust.

Kas Sinu meelest on vaja venekeelseid saateid ETV programmi?
Kaldun arvama, et umbes 30 protsenti Eesti maksumaksjatest räägivad vene keeles ja kasvõi juba seepärast omavad nad õigust vaadata venekeelseid saateid, mida finantseeritakse avalik-õigusliku kanali eelarvest.

Loomulikult on paljudel Eestis elavatel venelastel ligipääs Venemaa kanalitele kaabeltelevisiooni kaudu, aga eestlastel on ainult kolm eestikeelset telekanalit. Seepärast 30 protsenti vene saateid Eesti Televisioonis oleks liiga palju, aga üks-kaks vene saadet nädalas peale AK-d on liiga vähe. Kui aga riigil on ükskõik, kas venelased vaatavad Eesti elu läbi Vremja vaatenurga, siis see on riigi enda probleem.

Miks venelased vaatavad nii vähe Eesti telekanaleid ja otsivad enam infot mujalt?
Esiteks sellepärast, et Eesti kanalid, sh ka ETV peletavad vaatajaid eemale, teiseks võtame kasvõi meie saate: vähesed on valmis võitlema unega ja vaatama neid huvitavat saadet kuni kesköönni.

Sa oled praktiliselt kõigi valdkondade kõigi küsimuste suhtes ülikriitiline. Kas see on ka reaalses elus nii või muudab mustvalge lähenemine saatejuhtimise intrigeerivaks?
Nii seda kui teist. Ma pole kunagi teinud karjääri, et saada ülemuseks, kuna lähen väga harva kompromissidele ja see pole mulle kasuks tulnud. Samas aga sunnib terav küsimuse asetus kaasvestlejat tuliselt vaidlema või siis sinuga nõustuma. Nii et kui ma olen saates ülikriitiline, siis ma ei teeskle.

On see saade su unistus telemaailmas tegutsemisest?
Kui ma kolm aastat tagasi pakkusin Ainar Ruussaarele kakskeelset jutusaadet, ei uskunud ma, et see oleks reaalne, aga produtsent Natalia Malleus suutis selle muuta reaalsuseks.

Kui esimest korda stuudiosse läksime, siis kartsime, et saade laguneb rahvuslike erinevuste tõttu, aga läks teisiti ning meile antakse preemiaid edu eest integratsiooni arendamise alal. Nüüd tunnen ennast Unetuse stuudios nagu kala vees, mul on mugav ja lisaks sellele ka huvitav. Loomulikult ei ole meie reiting praegu väga kõrge, see eest teavad meid kõik ja kuna seni ei ole ükski prominent keeldunud tulemast meie stuudiosse, siis meid ka austatakse.

Aga kui see on ka kõik, mida suudan televisioonis saavutada, siis on sellest kahju, kuid Eestis ei sõltu teleajakirjaniku karjäär vaid tema ametioskustest.

Tere, Dmitri Hljupin!

Dimast kirjutades ei saa kuidagi kõrvale jätta seika, kuidas ma teda päris esimest korda tähele panin. See juhtus paar aastat tagasi. Dimal oli käsi kipsis. Ta istus koos oma vene toimetuse sõpradega "vanas" kohvikus. Tiit Kimmel läks mööda ja küsis kipsi märgates Dimalt: "Jooksid vastu puud või?" Vastureageering oli kiire ja naljakas: "Sjõitsin jalgrattaga vjastu posti!"

FOTO: ÜLO JOSING

Dima on sündinud Riias, õppinud Leningradis, sõjaväes teeninud Ukrainas, rahvuselt venelane, kes kogu elu elanud Eestis.

Dimal on alati hea tuju, ta naerab või naeratab kogu aeg. Ta ise väidab küll, et vahel elab ta oma paha tuju ka teiste inimeste peal välja, aga mina küll ei suuda seda ette kujutada.

"Kui olen tõesti nii käitunud, on mul pärast väga halb tunne. Ja tööl püüan seda üldse vältida. Kui on kehvem tuju, lähen jalgrattaga sõitma. Tegelikult arvan, et elu oleneb sellest, millise näoga ringi käid. Võibolla on veidi naiivne nii mõelda, aga rõõmsa ilmega ringi käies peakski juhtuma rohkem rõõmsaid asju. Ja vastupidi."

Nii mõnus on kuulata, kuidas Dima aktsendiga eesti keelt räägib. Selles on midagi tohutult toredat, iga väike nüanss tema juures räägib põhiliseset omadusest, mida mina ja kõik teised tema juures kõigepealt märkavad - Dima on hästi sõbralik inimene. Meie jutuajamise ajal keerutab ta laualambi juhet sõrmede vahel.

ETV-s on Dima juba üheksa aastat rezhissööri assistendina töötanud, enne seda aga lõpetas Leningradi Kinoinseneride Instituudi. Kõige rohkem avaldas sel eluperioodil muljet vana maja õhkkond - enne instituudi asutamist töötas seal vaimulik seminar, millest nõukogudeaegsete õpilaste hulgas räägiti legende - ja muidugi sealsed sõbrad.

Praegu igapäevast tööd tehes on Dima arvates vene toimetuse jaoks kõige tähtsam, et vene saated eetrist ei kaoks. "Tahaks, et meie saated oleksid nii head, et mu sõbrad neid vaataksid. Praegu vaatavad venelased ikkagi muid telekanaleid, meie saateid vaatavad vist rohkem eestlased, kui venelased."

Dima räägib, et viimasel ajal, kuna vene saadete programmi maht on vähenenud, on tal vaba aega veidi rohkem, kui varem. "Ma ei oska sellega midagi peale hakata. Lapsepõlves tegin tihedalt ujumistrenni, kogu vaba aeg läks sinna. Nüüd, kui mul on pisutki vaba aega, siis tundub, et muutun aeglasemaks ja ei jõua pooltki nii palju, kui kiiretel perioodidel.

Viimasel ajal olen avastanud huvi fotograafia vastu, mulle meeldivad just digifotod. Endal mul aparaati ei ole, kasutan sõbra oma. Kõige rohkem meeldib mulle loomi pildistada. Ja kõike muud, mis tundub ilus - inimesi, emotsioone..."

Kuu aega tagasi juhtus Dimaga vaba aega veetes ühtaegu naljakas ja traagiline lugu. "Sõitsin Soomaale seenele, seal korraldatakse lausa gruppidele selliseid ekskursiooni moodi seenelkäike. Meid oli 15 inimest ja kaks giidi, lisaks üks punane koer. Läksime mööda teed ja alguses kõik teised leidsid seeni, ainult mina mitte.

Teisel pool teed läks ka minul paremini, hakkasin hoogsalt seeni korjama, aga ühel hetkel olime koeraga kahekesi keset sellist metsa jäänud, millesarnast ma elu sees varem näinud pole, korralik paks laas ümberringi. Mul on Tele2 ja levi polnud ollagi. Ütlesin siis koerale, et otsi peremees üles. Tema hakkas minema, mina järgi. Varsti sain aru, et ta lihtsalt niisama jalutab mööda metsa. Helistasin siis 112, kuigi telefon näitas endiselt, et levi ei ole - ma ei suutnud isegi uskuda, aga mu kõne võeti vastu. Rääkisin tädidega, ise pooleldi naerdes, et kuulge, ma olen eksinud. Lõpuks sain nende kaudu oma giidi kätte, ta juhatas mind jõeni ja käskis allavoolu minna. Jõe äärde jõudes läks koer kohe rõõmsalt ujuma, siis leidis veel mingi looma uru ja haukus pool tundi selle juures. Edasi minnes kuulsin äkki vilet ja nägin, et meie giid oli saatnud mehe kanuuga mulle järele. Ta meeldis mulle väga oma erilise olekuga - mulle appi tulek oli tema jaoks nagu muuseas. Ilm polnud just paremate hulgast, paadis kallasin kummikutest vett välja.

Kõik teised olid juba ammu mures, kui äkki nägid, kuidas mina keset jõge rahulikult kanuus istun, keskel koer ja teine rahulik mees aerude taga. Nad olid sel hetkel päris vihased. Turismikeskuses valmistati meile ülimaitsev seenepraad ja kõik grupi liikmed ütlesid, et kui ma poleks kaduma läinud, oleks väljasõit igav olnud!"

Dima lähemad kolleegid vene toimetusest kiidavad teda, kui väga-väga-väga abivalmis ja kohusetundlikku inimest. Ta oskab märkamatult vigadele või tegemata asjadele tähelepanu juhtida. Arvutiprobleemid püüab alati ise lahendada, alles siis, kui hakkama ei saa, kutsutakse Margus Tamm appi. Ühe omadusena nimetatakse ka vaidlemiskirge.

Dima ise ütleb, et talle meeldib inimeste juures headus, sõbralikkus ja rõõmus olek. "Mulle väga meeldivad inimesed, kes ütlevad "Tere!""

Anneli Tõevere

Tööjuubilarid oktoobris

3.10 Valeri Tiivas – 30

Kas teate, et telemajas töötab vähemalt üks peaaegu kõikehõlmavaid teadmisi omav isik? Ärge laske end eksitada tema ametinimetusest, sest abi saate kõikvõimalike murede lahendamisel – põrandakatte valikust kuni satelliidi maajaama mõõteaparatuurini. Tema koordineerimistöö tulemusena jõuavad rahvusvaheliste teleülekannete video- ja helisignaalid õigel ajal õigetele satelliitidele, valmivad keeruliste valimissaadete sidelahenduste skeemid ning selginevad teletehnika arengusuunad.

Eurovisiooni Lauluvõistlusel Riias suutis ta Läti Televisiooni ja EBU tehnilised teenistused ühte jalga käima panna vaid kuue tunniga, kuna komandeeriti Riiga alles lõppvõistluse hommikuks.

Kui olukord telemajas stabiliseerub, sõidab ta aastas paaril korral Euroopasse, EBU seminaridele, et kohtuda vääriliste partneritega teistest rahvustelevisioonidest. Aeg-ajalt on olnud ka perioode, mil on tundunud, et telemaja on talle muutumas lausa esimeseks koduks, sest Valeri õlgadele kogunenud kohustuste-koorem on teda regulaarselt sundinud veetma siin ülipikki tööpäevi. Õnneks pole siiski olnud vajadust Valeri kabinetti lahtikäivat kušetti, külmkappi ja elektripliiti muretseda, sest lõpuks on ta alati leidnud probleemidele süsteemsed lahendused ning vahel on aega ka puhkusel käia. Edu, järjekindlust ja õnne!

Sander Ükskülа, varahaldusjuht
Ramon Järvsoo, tootmisjuht

9.10 Vivika Urbla – 35

Kui telemajas levis uudis, et Vivika Urblal on tulemas tähtis tööjuubel, ruttasid paljud temaga lähemalt kokku puutunud kolleegid jagama oma arvamusi Vivika kohta. Seekord teemegi nii, et alljärgnev on mosaiikpilt Vivikast nähtuna töökaslaste silmadega. Öeldakse, et ka mosaiik moodustab tervikpildi. Eks vaatame:

- Vivika on usin nagu mesilane.
- Vivika on asjatundlik filmi- ja kunstisõber, kes on hästi kursis kunsti- ja kirjanduseluga.
- Vivika on nagu meie kõigi südametunnistus, talle läheb hinge ka see, kui kellelegi teisele liiga tehakse. Ta on väga kohusetundlik, ehkki mõnikord ka natuke hajameelne.
- Vivika on sündinud kaksikute tähtkujus ja see tähendab, et aeg-ajalt avaneb temas mõni tahk, mis on kaua olnud teistele varjatud.
- Vivika on üsna kinnine ja reserveeritud, aga aja jooksul on ta endast nii mõndagi välja näidanud.
- Meeldiv kolleeg, naeratav ja vastutulelik. Töös ülikorrektne ja kohusetundlik, kelle taha ei jää ükski asi seisma, sest ta viib probleemi lahenduse lõpuni.

Palju õnne kõikide kolleegide nimel ja laseme vanas vaimus edasi!

16.10 Ruti Murusalu - 25

Ruti teeb tantsusaateid sellepärast, et ta armastab tantsu. See võib esmapilgul tunduda enesestmõistetav, et inimene tegeleb alaga, mida ta armastab, aga Ruti pühendumus on erakordne. Tänu tema järjekindlale tööle on Eesti Televisiooni arhiivis eesti tantsulugu ulatuslikumalt ja süsteemsemalt esindatud kui mõne teise kultuuriala sündmused. Rutil on heade ideede kõrval kõvasti ettevõtlikkust nende teostamiseks ja sel ajal, kui kolleegid alles aru peavad, kas ja kuidas midagi teha, tema juba tegutseb. Kuigi Ruti on sihikindel ja jõuline, meeldib talle koostöö ja asjade ühine läbiarutamine. Temaga ei muutu arutamine kunagi sihituks vaidluseks või jahmerdamiseks, vaid lõpeb parima idee võiduga või konkreetsete eriarvamuste tunnistamisega. Ta on alati valmis uut õppima, kui see seda väärt on. Ruti on aus ja soe inimene. Ta märkab alati teisi inimesi ja hoiab neid.

***

Ruti on nagu tormituul, mis paiskab lahti uksed, rebib aknaid ja raputab maja. Kui Ruti midagi tõesti tahab, siis ta selle ka saavutab. Ruti on väga osavõtlik ja abivalmis, kui kolleegil on madalseis. Rutis on kirge. See võib väsitada, kuid ka elustada. Ruti ütleb otse. Tema peale võib loota.

Palju õnne!

Epp Ehand, toimetaja
Heidi Pruuli, peaprodutsent
Hille Tarto, toimetaja-saatejuht

05.10 Hannes Sule - 10
11.10 Kaia Häelme - 10
17.10 Maarek Toompere - 15

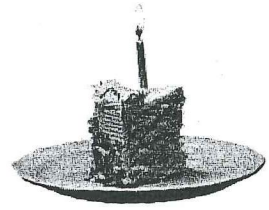

Sünnipäevad oktoobris

1 **Ülo Klement** - elektrik
1 **Piret Priisaar** - produtsent
2 **Erno Kirst** - valgustaja
2 **Peeter Richard Levertand** - online-toimetaja
2 **Jaanus Peet** - tehnik
3 **Hendrik Reindla** - videomonteerija
4 **Aivar Kõue** - arvutigraafik
4 **Anu Säärits** - produtsent-toimetaja
4 **Rauno Kanne** - videomonteerija
7 **Eha Väinsalu** - rezhissöör
7 **Jana Mätas** - toimetaja
10 **Raul Priks** - operaator
12 **Õie Arusoo** - toimetaja
12 **Tiina Mägi** - rezhissöör
16 **Maarika Lauri** - rezhissöör
18 **Jelena Sepa** - tehnik
18 **Marju Kaasik** - toimetaja
20 **Priit Murusalu** - operaator
21 **Jüri Vood** - helirezhissöör
22 **Katrin Tõnts** - elektrik
23 **Mati Jaska** - helirezhissöör
25 **Tõnu Lend** - elektrik
27 **Peeter Kaldre** - päevatoimetaja
30 **Lemmi Toomis** - arhiivihoidja
30 **Ainar Ruussaar** - programmidirektor
30 **Margus Tamm** - IT-spetsialist
31 **Lauri Leesment** - insener

Tööleping sõlmitud septembris

Kristina Veidebaum, reporter 01.09.03-30.06.04
Salme-Riine Uibo, rezhissöör 01.09.03-31.12.03
Märten Vaher, rezhissöör 01.09.03-31.12.03
Maksim Samoilenko, toimetaja-saatejuht 15.09.2003
Ivar Murel, operaator 22.09.03

Tööleping lõpetatud septembris

Janno-Hans Arro, operaator 07.09.03
Allan Loigom juhtiv insener 17.09.03

Impressum

ETV siselehte Telekäija toimetab kommunikatsiooni projektijuht Karin Leemet.
Kaastööd on oodatud turundus-osakonda Faehlmanni 12, tuba 2209, tel. 628 4537 või e-maili aadressil karin.leemet@etv.ee.
Järgmine Telekäija ilmub novembris.